

Sygn. akt VIII C 24/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę 3.426,75 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.426,75 zł (trzy tysiące czterysta dwadzieścia sześć złotych i siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lipca 2019 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 580,80 zł (pięćset osiemdziesiąt złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 24/21

UZASADNIENIE

W dniu 23 grudnia 2020 roku powódka T. M., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wytoczyła przeciwko C. T..U. S.A. (...) w W. powództwo o zasądzenie kwoty 3.426,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lipca 2019 roku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, ponadto wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu podniesiono, że w wyniku zdarzenia komunikacyjnego z dnia 23 kwietnia 2019 roku doszło do uszkodzenia samochodu marki C. (...) o nr rej. (...) stanowiącego własność M. P.. W związku ze szkodą poszkodowana zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) (przy czym stawkę najmu obniżono do stawki z segmentu B) na czas niezbędny do likwidacji szkody oraz scedowała swoje uprawnienia na rzecz powódki. W wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 461,25 zł (4 dni po stawce 75 zł/dobę). Należność za najem wyniosła 3.888 zł (24 dni x 162 zł), jednak pozwany nie wypłacił dodatkowego odszkodowania. **(pozew k. 6-9)**

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wyjaśnił, że pozwany uznał za zasadny okres 5 dni najmu (4 dni na naprawę pojazdu z wszelkimi operacjami technologicznymi oraz 1 dzień

organizacyjny na odbiór pojazdu) oraz stawkę dobową w wysokości 75 zł netto. Zakwestionował okres najmu, jako niepozostający w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą, zwłaszcza, że w ocenie pozwanego pojazd był po zdarzeniu jezdny, a nie było przeciwskażeń do wcześniejszego rozpoczęcia naprawy. Odnośnie stawki najmu wskazał, że złożył poszkodowanemu ofertę najmu pojazdu zastępczego, w tym w piśmie z dnia 23 kwietnia 2019 roku przesłał cennik i procedurę najmu, jednak poszkodowany nie skorzystał z tej oferty, naruszając tym samym obowiązek lojalności wobec dłużnika i minimalizacji rozmiaru szkody. Wreszcie poszkodowana wynajęła pojazd z segmentu C, podczas gdy uszkodzony pojazd C. (...) jest zaliczany do segmentu B. **(odpowiedź na pozew k. 42-47)**

Replikując na powyższe pełnomocnik powódki podtrzymał powództwo w całości. Podkreślił, że poszkodowana nie naruszyła obowiązku minimalizacji szkody, ponieważ dokonany przez nią wybór oferty był uargumentowany i racjonalny. Poszkodowana otrzymała od ubezpieczyciela informację o możliwości zorganizowania najmu, jednak informacja ta nie zawierała żadnych istotnych i szczegółowych danych, poza dzienną stawką najmu, nie może zostać zatem uznana za ofertę najmu. Wbrew twierdzeniu pozwanego, poszkodowana podjęła czynności aby poznać ofertę pozwanego – pełnomocnik poszkodowanej skierował do pozwanego zapytanie o szczegóły oferty najmu, celem porównania oferty ubezpieczyciela z ofertą powódki, jednak mail z zapytaniem pozostał bez odpowiedzi. Oferta powódki była dla poszkodowanej atrakcyjna, gdyż umożliwiła bezgotówkowe rozliczenie szkody z OC sprawcy, poszkodowanej nie obciążały żadne opłaty dodatkowe, przy wyborze oferty poszkodowana kierowała się nie tylko ceną, ale także szybkością wykonania usługi, posiadaniem pełnych danych odnośnie najmu i uproszczeniem całego procesu. Oględziny uszkodzonego pojazdu odbyły się 25 kwietnia 2019 roku, a akceptacja kosztorysu (potwierdzenie zakresu uszkodzeń) dopiero w dniu 6 maja 2019 roku, następnego dnia rozpoczął się proces naprawy. Poszkodowana nie miała możliwości poruszania się pojazdem po oględzinach czy przed akceptacją kosztorysu, gdyż nie jest specjalistką z zakresu techniki samochodowej i nie była w stanie jednoznacznie określić czy pojazd jest jezdny i bezpieczny do jazdy, zwłaszcza, że uszkodzeniu uległo m.in. lusterko, co groziło zatrzymaniem przez Policję. **(pismo procesowe k. 58-59)**

W dalszym toku postępowania stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie. **(protokół rozprawy k. 68-70, k. 116-116v)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 kwietnia 2019 roku miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do M. P. samochód marki C. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym Towarzystwie (...).

Poszkodowany zgłosił szkodę ubezpieczycielowi sprawcy, który potwierdził fakt zgłoszenia szkody w piśmie z dnia 23 kwietnia 2019 roku. W jego treści pozwany zamieścił informację o zasadach ustalania odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego z ubezpieczenia OC, tj. o możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego, wskazując w niej, że okres najmu nie powinien być dłuższy od czasu obiektywnie niezbędnego do naprawy uszkodzonego pojazdu, że wynajęty pojazd powinien być podobnej klasy, co pojazd uszkodzony, że dla klasy B stawka netto za dobę najmu wynosi 75 zł. W celu zorganizowania najmu pojazdu pozwany poprosił o kontakt telefoniczny z likwidatorem szkody lub infolinią.

W dniu 25 kwietnia 2019 roku o godz. 10.35 pełnomocnik poszkodowanej za pośrednictwem poczty elektronicznej zwrócił się do pozwanego o udzielenie pisemnych informacji dotyczących szczegółowych warunków najmu pojazdu zastępczego, w tym o przesłanie wzoru umowy i szczegółowych warunków najmu, wskazując, że na podstawie ogólnikowych informacji przekazanych przez konsultanta w trakcie zgłaszania szkody lub ogólnych informacji przesłanych pocztą poszkodowana nie jest w stanie porównać oferty ubezpieczyciela z warunkami oferowanymi w innych wypożyczalniach funkcjonujących na rynku. Poszkodowana nie otrzymała odpowiedzi na zapytanie o szczegółowe warunki najmu. **(zeznania świadka M. P. k. 69, pełnomocnictwo k. 26-27, zapytanie o warunki najmu k. 28-31, oświadczenie k. 32; z akt szkody: zapytanie o warunki najmu, upoważnienie, potwierdzenie przyjęcia zawiadomienia o szkodzie, informacja o zasadach**

ustalania odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego, opis okoliczności zdarzenia, fotokopia potwierdzenia zawarcia ubezpieczenia OC; okoliczności bezsporne)

W związku z uszkodzeniem pojazdu M. P. zawarła w dniu 24 kwietnia 2019 roku z powódką umowę najmu samochodu zastępczego, na mocy której wynajęła samochód marki F. (...), oznaczony w umowie, jako przynależny do klasy C, przy czym strony w umowie najmu zdecydowały się obniżyć czynsz najmu i zastosować stawkę dobową za najem jak dla auta z segmentu B. Stawka dobową została zatem w umowie określona na kwotę 162 zł. Poszkodowana nie miała innego pojazdu do dyspozycji, z którego mogłaby korzystać na czas naprawy.

Tego samego dnia M. P. przeniosła na powódkę przysługującą jej wobec pozwanego oraz sprawcy szkody wierzytelność pieniężną z tytułu najmu pojazdu zastępczego w związku z likwidacją szkody z dnia 23 kwietnia 2019 roku. **(zeznania świadka M. P. k. 69, umowa najmu samochodu zastępczego k. 15-17, umowa cesji wierzytelności k. 18-19, oświadczenie k. 13, upoważnienie/pełnomocnictwo k. 14 okoliczności bezsporne)**

W dniu 25 kwietnia 2019 roku osoba umocowana przez ubezpieczyciela dokonała oględzin przednaprawczych uszkodzonego pojazdu i tego samego dnia warsztat sporządził i przesłał ubezpieczycielowi kosztorys naprawy warsztatu, który to kosztorys ubezpieczyciel zaakceptował w dniu 6 maja 2019 roku. W dniu 7 maja 2019 roku zostały zamówione części zamienne, które zostały odebrane 8 maja 2019 roku. W dniu 10 maja 2019 roku ubezpieczyciel został poinformowany o zakończeniu naprawy i w dniu 17 maja 2019 roku odbyły się oględziny ponaprawcze przeprowadzone przez ubezpieczyciela i zwrócony został pojazd zastępczy. Poszkodowana zdała pojazd zastępczy przy odbiorze swojego samochodu po naprawie. **(zeznania świadka M. P. k. 69, umowa najmu k. 15-17, faktura k. 20; z akt szkody: dokumentacja fotograficzna z 25 kwietnia i 17 maja 2019 roku, kalkulacja naprawy, decyzja; okoliczności bezsporne)**

W dniu 17 maja 2019 roku powódka wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 3.888 zł tytułem wynajmu pojazdu zastępczego za okres 24 dni.

W piśmie z dnia 3 czerwca 2019 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty powyższej kwoty.

Decyzją z dnia 1 lipca 2019 roku pozwany poinformował o przyznaniu odszkodowania w wysokości 461,25 zł w oparciu o przedmiotową fakturę. W treści decyzji wyjaśnił, że za uzasadniony i pozostający w związku ze szkodą uznał 5-dniowy okres najmu pojazdu zastępczego obejmujący: 4 dni (...) + 1 dzień organizacyjny. Dłuższy czas najmu uznał za nieuzasadniony i za bezzasadne uznał odstąpienie, jego zdaniem, jeźdźcy pojazdu do serwisu. Odnośnie stawki dobowej podał, że dokonał jej weryfikacji do kwoty 75 zł netto, skoro wynajmujący był informowany o możliwości organizacji pojazdu zastępczego przez TU i obowiązujących stawkach. Jednocześnie wskazał, że należne odszkodowanie wynosi zatem $5 \times 75 \text{ zł netto} = 375 \text{ zł} + \text{VAT} = 461,25 \text{ zł}$. **(faktura k. 20, pismo k. 21-22, potwierdzenie odbioru k. 23, decyzja k. 24-25, okoliczności bezsporne)**

Uszkodzony pojazd C. (...) jest zaliczany do segmentu B, natomiast wynajęty przez poszkodowaną pojazd F. (...) należy do segmentu C, jednak strony umowy najmu zdecydowały się obniżyć czynsz najmu i zastosować stawkę dobową za najem jak dla auta z segmentu B. Stawka dobową została zatem w umowie określona na kwotę 162 zł brutto.

Technologiczny czas naprawy pojazdu C. (...) po szkodzie z dnia 23 kwietnia 2019 roku wynosił 4 dni, przy czym uzasadniony sumaryczny czas wynajęcia pojazdu zastępczego F. (...) mógł wynosić 24 dni, co potwierdza analiza arkusza naprawy sporządzonego przez warsztat naprawczy, harmonogram czasu pełnej naprawy wraz z oględzinami ponaprawczymi, w oparciu o kalendarz 2 miesięcy – kwietnia i maja 2019 roku.

Uszkodzenia pojazdu C. (...) nr rej. (...) po szkodzie z dnia 23 kwietnia 2019 roku wyłączały pojazd z normalnej eksploatacji i powodowały, że pojazd nie mógł się poruszać po drogach publicznych.

Stawka rynkowa najmu bezgotówkowego pojazdów z segmentu B na rynku lokalnym w badanym okresie wynosiła nawet 145 zł netto/dobę, zatem 178,35 zł brutto/dobę. Stawka z umowy najmu 162 zł brutto/dobę była zatem niższa. **(pisemna opinia biegłego sądowego k. 89-115)**

Do dnia wyrokowania strona pozwana nie zapłaciła kwoty dochodzonej pozwem. **(okoliczność bezsporna)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów z dokumentów, których prawdziwość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości Sądu. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto zeznania świadka oraz pisemną opinię biegłego sądowego. Oceniając opinię biegłego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, w tym na dokumentacji sporządzonej w toku procesu likwidacji szkody. Opinia biegłego nie była kwestionowana przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie zasady odpowiedzialności samoistnego posiadacza mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody statutowane w przepisie art. 436 k.c., oraz – w związku z objęciem odpowiedzialności posiadacza pojazdu obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej – przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz.U. 2013, poz. 392 ze zm.). W kwestii zakresu szkody i odszkodowania obowiązują reguły wyrażone w przepisach ogólnych księgi III Kodeksu cywilnego, tj. przepisy art. 361 § 2 k.c. oraz art. 363 k.c. Zastosowanie w przedmiotowej sprawie znajdują także przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące ubezpieczeń majątkowych.

W myśl przepisu art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Zaś zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, zakład ubezpieczeń zobowiązany jest do wypłaty odszkodowania z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody – odpowiada za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynikła. Wysokość odszkodowania winna odpowiadać rzeczywistym, uzasadnionym kosztom usunięcia skutków wypadku, ograniczona jest jedynie kwotą określoną w umowie ubezpieczenia (art. 824 § 1 k.c., art. 36 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych).

Zakład ubezpieczeń w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej wynikającej z umowy ubezpieczenia przejmuje obowiązki sprawcy wypadku. Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie może wykraczać poza granice odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, ale również nie może być mniejsza niż wynikła na skutek ruchu pojazdu mechanicznego szkoda.

Poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, art. 822 § 4 k.c.).

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego z dnia 23 kwietnia 2019 roku, w wyniku którego samochód marki C. (...) uległ uszkodzeniu. Do zdarzenia drogowego doszło z winy osoby ubezpieczonej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym Towarzystwie (...). Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Pozwany nie kwestionował także uprawnienia poszkodowanego do wynajęcia pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody. Oś sporu w niniejszej sprawie stanowiła stawka dobową za najem i okres najmu pojazdu zastępczego.

Odnosząc się do zarzutów pozwanego godzi się przypomnieć, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jednakże, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały 7 sędziów z dnia 17 listopada 2011 roku (III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28), nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane. Istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 k.c., art. 362 k.c. i art. 826 § 1 k.c.). Na ubezpieczyciela ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji gwarancyjnej ubezpieczyciela. W tożsamy sposób wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (III CZP 84/18, OSNC 2020/1/6), akcentując, że w ramach tego obowiązku powinnością poszkodowanego, jako wierzyciela, jest lojalne postępowanie na etapie likwidacji szkody przez ograniczanie zakresu świadczenia odszkodowawczego ubezpieczyciela, a nie zbędne powiększanie wysokości szkody. Brak podjęcia takich działań mimo, że leżały w zakresie możliwości poszkodowanego, nie może zwiększać odszkodowania należnego od ubezpieczyciela zobowiązanego do naprawienia szkody. W tym zakresie należy proporcjonalnie wyważyć interesy poszkodowanego i ubezpieczyciela kierując się standardem rozsądnie myślącej osoby, która określone zachowanie uznałaby za celowe, konieczne i racjonalne ekonomicznie. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 roku (III CZP 20/17, OSNC 2018/6/56), wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy przypomnieć należy, że w dniu szkody pozwany przekazał poszkodowanemu informację na temat możliwości organizacji pojazdu zastępczego, w treści której wyjaśnił, że okres najmu nie powinien być dłuższy od czasu obiektywnie niezbędnego do naprawy uszkodzonego pojazdu, że wynajęty pojazd powinien być podobnej klasy, co pojazd uszkodzony, że dla klasy B stawka netto za dobę najmu wynosi 75 zł. W dniu 24 kwietnia 2019 roku poszkodowana zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) za stawkę dobową 162 zł brutto, a więc niższą od stawki rynkowej lokalnej. Bezpośrednio po szkodzie pozwany przesłał pełnomocnikowi poszkodowanej informacje na temat najmu pojazdu zastępczego, które jednak ograniczały się wyłącznie do wskazania stawki dobowej za najem, trudno zatem uznać je za ofertę najmu. W dniu 25 kwietnia 2019 roku o godz. 10.35 pełnomocnik poszkodowanej za pośrednictwem poczty elektronicznej zwrócił się do pozwanego o udzielenie pisemnych informacji dotyczących szczegółowych warunków najmu pojazdu zastępczego, w tym o przesłanie wzoru umowy i szczegółowych warunków najmu, wskazując, że na podstawie ogólnikowych informacji przekazanych przez konsultanta w trakcie zgłaszania szkody lub ogólnych informacji przesłanych pocztą poszkodowana nie jest w stanie porównać oferty ubezpieczyciela z warunkami oferowanymi w innych wypożyczalniach funkcjonujących na rynku. Poszkodowana nie otrzymała odpowiedzi na zapytanie o szczegółowe warunki. Poszkodowana została zatem pozbawiona prawa do weryfikacji przedstawionej przez powódkę oferty pod kątem jej atrakcyjności. W konsekwencji zdaniem Sądu nie można stawiać poszkodowanej zarzutu, że nie współpracowała z ubezpieczycielem w celu minimalizacji rozmiaru szkody. Powtórzenia wymaga, że poza formą kontaktu i oznaczeniem stawki dobowej za najem pozwany nie przedstawił żadnych innych szczegółów oferty. Nie może przy tym ująć uwadze, że z umowy załączonej do akt szkodowych, zawartej pomiędzy pozwanym i (...) Sp. z o.o. w Ł. wynika, że przy organizacji najmu za pośrednictwem pozwanego TU poszkodowany klient TU byłby obciążony

udziałem własnym w szkodzie, a cennik usług różni się dla segmentu C od podanego przez ubezpieczyciela w piśmie do poszkodowanej, co może wynikać z tego, że umowa współpracy zawarta była w 2016 roku, zatem wątpliwa może być aktualność zawartych w niej stawek. Oczywiście jest przy tym, że wymienione przez pozwanego stawki w piśmie informacyjnym nie stanowią wyznacznika stawek rynkowych.

W świetle zebranego materiału dowodowego oraz treści opinii biegłego sądowego, nie budzi wątpliwości, że uszkodzony pojazd C (...) jest zaliczany do segmentu B, natomiast wynajęty przez poszkodowaną pojazd F (...) należy do segmentu C, jednak strony umowy najmu zdecydowały się obniżyć czynsz najmu i zastosować stawkę dobową za najem jak dla auta z segmentu B. Stawka dobową została zatem w umowie określona na kwotę 162 zł brutto. Stawka rynkowa najmu bezgotówkowego pojazdów z segmentu B na rynku lokalnym w badanym okresie wynosiła nawet 145 zł netto/dobę, zatem 178,35 zł brutto/dobę. Stawka z umowy najmu 162 zł brutto/dobę była zatem niższa, brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że poszkodowana wynajmując od powódki samochód zastępczy naruszyła zasadę minimalizacji rozmiarów szkody, skoro w istocie wynajęła auto za stawkę niższą, niż oferowana na rynku lokalnym.

W ocenie Sądu poszkodowana była także uprawniona do użytkowania wynajętego auta przez okres 24 dni. Technologiczny czas naprawy pojazdu C (...) po szkodzie z dnia 23 kwietnia 2019 roku wynosił 4 dni, przy czym uzasadniony sumaryczny czas wynajęcia pojazdu zastępczego F (...) mógł wynosić 24 dni, co, zdaniem biegłego, potwierdziła analiza arkusza naprawy sporządzonego przez warsztat naprawczy, harmonogram czasu pełnej naprawy wraz z oględzinami po naprawie, w oparciu o kalendarz kwietnia i maja 2019 roku. Wbrew stanowisku pozwanego, biegły jednoznacznie uznał, że uszkodzenia pojazdu C (...) nr rej. (...) po szkodzie z dnia 23 kwietnia 2019 roku wyłączały pojazd z normalnej eksploatacji i powodowały, że pojazd nie mógł się poruszać po drogach publicznych. Uwypuklić należy, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego nie ogranicza się wyłącznie do technologicznego czasu naprawy. Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 15 lutego 2019 roku (III CZP 84/18, OSNC 2020/1/6), odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu najmu pojazdu zastępczego zmierza do wyeliminowania negatywnych następstw majątkowych doznanych przez poszkodowanego w wyniku uszkodzenia pojazdu i obejmuje rzeczywisty okres pozbawienia poszkodowanego możliwości korzystania ze swojego pojazdu. Odpowiedzialność ta nie ogranicza się do czasu technologicznej naprawy lecz obejmuje wszystkie obiektywne czynniki wpływające na proces naprawy np. możliwości organizacyjne warsztatu naprawczego, obłożenie zamówieniami, dni wolne od pracy, oczekiwanie na części, przekazanie pojazdu do naprawy i jego odbiór, czynności ubezpieczyciela w toku likwidacji szkody. W ocenie Sądu nie sposób podzielić przy tym stanowiska, że poszkodowany winien rozpocząć naprawę uszkodzonego pojazdu przed otrzymaniem od ubezpieczyciela końcowego kosztorysu, czy też wypłatą świadczenia. Powyższe wymagałoby bowiem angażowania przez poszkodowanego własnych środków pieniężnych bez gwarancji, że wydatek taki zostanie w przyszłości zrefundowany w całości przez ubezpieczyciela. Dlatego też Sąd podziela w pełni zajęte przez biegłego sądowego w opinii stanowisko, że kluczowym momentem, w którym poszkodowany mógł bez ryzyka rozpocząć naprawę uszkodzonego pojazdu jest moment przekazania przez TU informacji o pełnym zakresie uszkodzeń, który w realiach niniejszej sprawy przypada na dzień 6 maja 2019 roku. Zdaniem Sądu opinia biegłego sądowego stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie opinii tej nie podważają pozostałe dowody zebrane w sprawie, nie była ona również kwestionowana przez strony procesu.

Reasumując Sąd uznał, że M. P. była uprawniona do wynajęcia pojazdu zastępczego na okres 24 dni za stawkę 162 zł brutto za dobę.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lipca 2019 roku do dnia zapłaty.

Termin wymagalności świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów określa art. 14 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku gdyby wyjaśnienie w

terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego (art. 14 ust. 2 ustawy). Niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.117 zł, na którą złożyły się: opłata sądowa od pozwu 200 zł, wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w stawce minimalnej 900 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł.

Ponadto Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 580,80 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (części wynagrodzenia biegłego sądowego pokrytej jedynie tymczasowo ze środków Skarbu Państwa).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.